

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2010 r. — Productos Derivados del Acero przeciwko Komisji

(Sprawa T-388/10)

(2010/C 301/73)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Productos Derivados del Acero, SA (Catarroja, Hiszpania) (przedstawiciele: M. B. Escuder Tella, J. Viciano Pastor i F. Palau Ramirez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na upływ pięcioletniego okresu przedawnienia dla nakładania kar, który został przewidziany w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1/2003;
- tytułem żądania ewentualnego, w przypadku nieuwzględnienia powyższego żądania, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznała w niej, iż Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) uczestniczyła w określonych w tej decyzji porozumieniach ograniczających konkurencję, a także stwierdzenie, że spółka ta nie uczestniczyła w zarzucanych jej zachowaniach o charakterze zмовy;
- tytułem żądania ewentualnego, w przypadku nieuwzględnienia również powyższego żądania, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja obniżyła w niej kwotę nałożonej na Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) grzywny jedynie o 25 %, a także stwierdzenie, że spółka ta jest zwolniona z grzywny w zastosowaniu wytycznych w sprawie metody ustalania grzywny z 2006 r., a to ze względu na jej dowiedzioną niewypłacalność;
- tytułem żądania ewentualnego, w przypadku nieuwzględnienia również powyższego żądania, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja obniżyła w niej kwotę nałożonej na Productos Derivados del Acero, SA (PRODERAC) grzywny jedynie o 25 %, i obniżenie kwoty tej grzywny o 75 %;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona przeciwko tej samej decyzji, która została zaskarżona w sprawie T-385/10 ArcelorMittal Wire France i in. przeciwko Komisji.

Skargę swą skarżąca opiera na następujących zarzutach:

- 1) Zarzut wstępny: przedawnienie terminu nakładania kar. Skarżąca twierdzi w tym względzie, że termin przedawnienia nakładania kar w przypadku zмовy upływa pięć lat od ostatniego działania o charakterze dochodzeniowym, a także, że od dnia 19 września 2008 r., czyli daty końca

kartelu, oraz od dnia 30 września 2008 r., kiedy wysłano pismo w sprawie przedstawienia zarzutów, bieg terminu przedawnienia nie został przerwany.

- 2) Niewłaściwe zastosowanie art. 101 TFUE, art. 53 porozumienia EOG oraz dotyczącego tych przepisów orzecznictwa sądów wspólnotowych ze względu na to, że:
 - skarżąca nie wyraziła wyraźnie swej woli uczestnictwa w porozumieniach i uzgodnionych praktykach, a wniosek o istnieniu po jej stronie tej woli nie może zostać wyciągnięty w sposób dorozumiany z innych okoliczności;
 - skarżąca w sposób oczywisty i publiczny zdystansowała się od porozumień stanowiących zмовę w zakresie, w jakim jej uczestnictwo w spotkaniach pozostało bez wpływu na jej zachowania handlowe; w tym względzie brak realizacji tajnych porozumień stanowi zdaniem skarżącej dowód na to, że jej uczestnictwo w spotkaniach pozostało bez wpływu na jej zachowanie na rynku.
- 3) Niewłaściwe zastosowanie pkt 35 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywny z 2006 r. ze względu na niewłaściwe zastosowanie w drodze analogii oceny „poważnych i nieodwracalnych” szkód w kontekście środków tymczasowych.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2010 r. — SLM przeciwko Komisji

(Sprawa T-389/10)

(2010/C 301/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Siderurgica Latina Martin Spa (SLM) (Cepano, Włochy) (przedstawiciele: G. Belotti i F. Covone, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Tytułem żądania głównego:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2010 r. C(2010) 4387 wersja ostateczna w sprawie COMP/38.344 — Stal sprężająca;

tytułem żądania ewentualnego:

- obniżenie kwoty nałożonej na skarżącą grzywny.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona przeciwko tej samej decyzji, która została zaskarżona w sprawie T-385/10 ArcelorMittal Wire France i in. przeciwko Komisji.